

Laursen ønsker jeg først at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem omtalte Indlæggelsen paa vore Sanatorier og kritiserede Affattelsen af den paagældende Lovs § 7; og han krævede, at Sygdomsgraden skulde have den afgørende Betydning for Indlæggelsen paa vore Hospitaler. Det glædede mig, at den højtærede Justitsminister, da han var inde paa Sagen, sagde om denne Paragraf, at ogsaa han ønskede den omformet, saaledes at Ordningen blev den, at ikke nogle skulde gaa forud for andre, men at alle skulde staa lige. Da det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursenovre i sin Valgkreds blev forespurgt om, hvem der havde Skylden for denne Paragraf, lagde han Skylden over paa Rigsdagen. Jeg tror nu dog, at det ærede Medlem kun kan sige det med Modifikation; thi da Loven var til Behandling for 2 Aar siden, kæmpede det konservative Folkeparti indtil det sidste imod denne Bestemmelse, ja, lod endogsaa denne Paragraf komme til Afstemning, idet Partiet ønskede, at det skulde være Sygdomsgraden, der skulde være det afgørende. Men den Gang lod det ærede Medlem sig lede af sin mere teoretiske Ordfører, der erklærede, at § 7 skulde beholde den Redaktion, den havde. Jeg tror, at det havde været ærligere, om jeg maa udtrykke det saaledes, overfor Sagen, om det ærede Medlem havde sagt: Det var ikke Rigsdagens Skyld, men det var min Skyld, idet jeg for 2 Aar siden stemte imod det, jeg nu staa og anbefaler saa kraftigt. Men jeg skulde ikke være kommet ind paa denne Betragtning nu, hvis ikke Øjeblikket var særlig gunstigt til, at det ærede Medlem nu kunde føre sin Villie igennem. Den højtærede Justitsminister har den 21. Oktober i Aar forelagt et Lovforslag gaaende ud paa en Ændring af denne Lov, ganske vist kun med Hensyn til §§ 3 og 6; men da nu den højtærede Justitsminister har givet vort Standpunkt sin Støtte, tror jeg, at hvis det ærede Medlem vilde virke i sit Parti for at gennemføre en Ændring af denne § 7, vilde vi nu kunne naa det Resultat, som vi fra konservativ Side for 2 Aar siden ønskede at opnaa.

Den højtærede Finansminister sagde, at den finansielle Tilstand var i højeste Grad mørk. Jeg forstaa da ikke, hvorledes den ene Fagminister efter den anden har kunnet staa op og kræve Statsstøtte til alt og alle. Ja, det var saa galt, at det endogsaa var nødvendigt at give Statsunderstøttelse til alle de 78 Forfattere, der er optøret. Der har fra forskellige Sider været fremsat Kritik af forskellige Art over

nogle af disse 78 Forfattere; men vilde det ikke være langt rigtigere i Stedet for nu at give sig til at bedømme de spirende Frø at bedømme de Frugter, som disse udmærkede Forfatteres Produkter kan være; vilde det ikke kunne gøre stort Gavn at bedømme Bøgerne? Det maa dog være langt lettere for Finansudvalget at bedømme Bøgerne end at bedømme disse ganske ukendte Mennesker. Paa den Maade kunde vi faa at se, hvilke Bøger der erklæres for gode. Det kunde blive en gavnlig Forøgelse for vore Biblioteker rundt om i Landet; thi intet er sikrere, end at Bibliotekerne rundt om i Landet trænger til gode Bøger.

Den højtærede Finansminister søgte at give sig Skær af at have Ret til en vis Optimisme, og jeg erkender, at den Optimisme, der gennemstrømmede hans Tale her, var af stor Virkning. Naar han f. Eks. tror, at vore Formue- og Indkomstskatter, vil synke fra 280 Mill. til 230 Mill. Kr. hvad han mente at kunne sige paa Grundlag af Statistisk Departements Undersøgelser, vil jeg dog inderlig haabe for den højtærede Finansminister, at han ikke maa komme til at sande Rigtigheden af den gamle Definition: Jeg lyver, jeg lyver mere, jeg giver mig af med Statistik.

Den højtærede Undervisningsminister erklærede med rene Ord, at han var blevet ført bag Lyset af sin Administration i Spørgsmaalet om Ejendommen i Skelskør, og jeg er ham meget taknemmelig for, at han ikke paa noget Punkt tog Afstand fra de Udtalelser, som jeg fremkom med i min første Tale i Rigsdagen om dette Felt. Efter den højtærede Undervisningsministers Udtalelse gaar vi — jeg taler her ikke alene paa egne Vegne; det er mig bekendt, at ogsaa Formanden for det Udvalg, som i sin Tid var nedsat angaaende denne Sag, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, er enig heri — ud fra, at de 800 Kr., som dette Skøn har bevilget til Ejendommen, hurtigst muligt bliver opsagt, og vi gaar endvidere ud fra, efter at dette særlige Syn har i den Grad misforstaaet sin Stilling som administrerende og raadgivende, at Lovens § 6, som jo ogsaa den højtærede Undervisningsminister var villig til at faa ændret, bliver ændret, saa Bevillingsretten bliver lagt tilbage i de rette Hænder, dér, hvor Ansvaret er, nemlig hos Rigsdagen.

Den højtærede Justitsminister kunde ikke forstaa det Sammenspil, der var mellem Indskrænkningen af Dommerembederne og Kredsløgeembederne. Den Sammenligning, der er, er den, at de begge to ligger i den samme initiativrige og dygtige Justits-